

РЕШЕНИЕ

№ 27183

гр. София, 12.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **6767** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Тони - 88“ ЕООД чрез адв. И. С. - САК, срещу Решение № 1040-21-328/19.06.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 35207/20.05.2024г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град по чл.60, ал.1 КСО, с което е приета за трудова злополука по чл. 55, ал.1 КСО претърпяното на 04.03.2024г. от Ц. Г. Н., травматично увреждане, довело до смъртта му.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Навеждат се доводи за допуснато нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК – неспазване на установената форма. Твърди се, че претърпяното увреждане от лицето не е настъпило при осъществяване на действия, необходими и съдействащи за изпълнение на трудовата му функция; липсват мотиви в оспореното решение за наличие на функционална зависимост между настъпилата смърт и извършваната от лицето работа. Счита се, че условията на чл. 55, ал. 1 от КСО трябва да са налице кумулативно, за да е изпълнен фактическия състав. Отделно от изложеното се акцентира и върху обстоятелството, че не е изследвано дали е налице хипотезата на чл. 55, ал. 3 от КСО. В заключение се иска съдът да отмени решението, както и потвърденото с него разпореждане, издадено от длъжностно лице като неправилно и незаконосъобразно, алтернативно съдът да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен

списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание заинтересованата страна А. Д., наследник на Ц. Н., чрез адв. П., оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София град, III отделение, 10-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Ц. Г. Н. е работил по безсрочен трудов договор № 99/01.03.2021г. на длъжност „водач на товарен автомобил над 12т.“ в дружеството „Тони – 88“ ЕООД. На 01.03.2021г. на работника е проведен начален инструктаж по здраве и безопасност, съгласно издадена служебна бележка № 86/01.03.2021г. Съгласно връчената му срещу подпис длъжностна характеристика Н. е имал следните задължения, свързани с длъжността: да управлява поверения му автомобил по зададени от ръководителя на предприятието маршрути; да подготвя и извършва преглед на повереното му МПС преди излизане на път – проверява гориво, масло, гуми, двигател, скоростна кутия, кормилно управление, спирачки, осветление, преден и заден мост, индикатори на арматурното табло, наличност и състояние на инструменти и принадлежности към автомобила, правилното закрепване на товара; получава заверени пътен лист и разписание; по време на път следи за нормалното функциониране на двигателя и спазва правилата за безопасност на движение по пътищата; описва в пътния лист необходимите данни за извършените курсове; при продължителни курсове спира периодично и проверява състоянието на автомобила и товара като при необходимост отстранява възникналите повреди; след завръщане измива и зарежда с гориво автомобила; следи за изтичане сроковете на застраховките и подновяването им; изпълнява и други конкретно възложени задачи.

Съгласно представения график за м.март 2024г. на 04.03.2024г. Ц. Н. е бил на работа. Според представена по делото товарителница /л.65/ за обществен автомобилен транспорт в страната № 018651 на 04.03.2024г. Ц. Н. следвало да достави насипен цимент от завода на „Холсим България“ АД в [населено място] до производствената база на „Техносим“ ЕАД в кв. В. [населено място]. От обясненията на управителя на дружество „Тони – 88“ ЕООД се установява, че Н. започва своя курс в 07:25 часа, пристига в базата на „Техносим“ ЕАД в 09:10 часа и спира камиона пред силозите за разтоварване на цимент.

От представеното копие на видеозапис от видеонаблюдението на „Техносим“ ЕАД в обекта в кв.В., ул.45-та, м.“Под село“, се установява, че в деня на злополуката, около 9-9.30 часа, Н. влиза свободно с камиона през портала на предприятието, спира на кантара, след което се насочва към силозите за разтоварване; паркира товарния автомобил като в 9.18.40ч. слиза от него, насочвайки се към помещенията, носейки в ръка документи ; във видеофайл № 231-2-2-20240304100644-2024030410074 се вижда как в 10.07ч. Н. влиза в производственото помещение и се придвижва свободно във вътрешността му; около 10.07.40ч. преминава безпрепятствено необезопасен участък от производствената линия, преминавайки между две транспортни ленти, където автоматизирано се премества готова продукция; в този момент въртяща се част от машината “кюбер“ го увлича и притиска към една от лентите, като той повече не се изправя (видеофайл № 242-2-2-20240304100603-20224030410092)

Съгласно приобщените по делото доказателства, а именно съобщението за смърт /л.45/, издадено от УМБАЛ „Александровска“ АД, причината за смъртта на Ц. Г. Н. е „механична асфикция – притискане на снагата“. Съгласно приложения Акт за смърт № 0012/14.03.2024г., издаден от район В. , Столична община, Ц. Г. Н. е починал на датата на злополуката – 04.03.2024 г.

Съгласно чл. 57, ал.1 от КСО осигурителят „Тони – 88“ ЕООД е представил в ТП на НОИ -С.-град декларация с вх. № 319 от 18.03.2024 г. за злополуката, която е довела до смъртта на Ц. Н.. Въз основа на декларацията е открито досие за трудова злополука № 35207. В изпълнение на правомощието по чл. 7, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки и чл. 58, ал. 1 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ-С. град е разпоредил извършването на разследване на декларираната злополука със Заповед № 1015-21-106/25.03.2024г.

В съответствие с чл. 58, ал.1 от КСО е извършено разследване на злополуката от комисията, определена със Заповед № 1015-21-106/25.03.2024г. на директора на ТП на НОИ С.- град, включваща съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/ във вр. с. чл. 58 от КСО, представители на ТП на НОИ С. - град, дирекция ”Инспекция по труда” - [населено място] и работодателя „Тони – 88“ ЕООД.

В хода на разследване на злополуката комисията е събрала следните доказателства: обясненията на П. Г.; протокол за извършена проверка №ПР2408688 от 19.03.2024г. от Д”ИТ” С. област на „ТОНИ-88“ ЕООД и протокол за извършена проверка № ПР2408688 от 19.03.2024г. от Д”ИТ” С. област на обект: предприятие за производство на керемиди и настилки „Техносим“, находящ се в [населено място], кв. В., ул. 45-та, м. «Под село», със служител на „ТОНИ-88“ ЕООД, доставчик на цимент; трудов договор № 99/01.03.2021г. на длъжност „водач на товарен автомобил над 12т.” на 8 часов работен ден; длъжностна характеристика за длъжността „шофьор, тежкотоварен автомобил 12 и повече тона”; инструктаж по безопасност и здраве при работа: начален, на 01.03.2021г. (издадена служебна бележка №86 от 01.03.2021 г.); инструктаж периодичен на 07.12.2023г. /представен протокол от проведен инструктаж за работа на обект на клиент проведен на 07.12.2023г./; график за работа за м. Март 2024; съобщение за смърт № 138 от 05.03.2024г. г. от УМБАЛ “Александровска” АД - С.; препис-извлечение от Акт за смърт № 0012 от 14.03.2024 г., удостоверение за наследници изх.№143 от 18.03.2024г.

На основание чл. 58, ал.6 от КСО резултатите от разследването са обективирани в протокол № 43 от 14.05.2024 г., като в него са посочени място и време на злополуката, начин на увреждането и материалният фактор, причинил увреждането. Протоколът е подписан без възражение от страните.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 35207 от 20.05.2024г., с което декларирана от осигурителя „ТОНИ-88“ ЕООД злополука- травматично увреждане, довело до смъртта на Ц. Г. Н. на 04.03.2024г., е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от осигурителя „ТОНИ-88“ ЕООД. С Решение № 1040-21-328/19.06.2024г. на директора на ТП на НОИ С. – град административният орган е приел жалбата срещу Разпореждане № 35207 от 20.05.2024г. за неоснователна. За да остави жалбата без уважение административният орган е изложил, че атакуваното разпореждане е издадено при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, уреждащи трудовата злополука. След извършен подробен анализ на съдържащите се в приложените към досието писмени доказателства е мотивирал, че при така представената фактическа обстановка, по несъмнен начин се установява, че увреждането на лицето е вследствие на извършваната работа и по повод на нея. В този смисъл е счел, че е налице функционална и причинна връзка между увреждането и изпълняваната от Ц. Н. работа.

По делото освен административната преписка са събрани нови писмени доказателства. В хода на

съдебното производство по искане на жалбоподателя допълнително е изискано и представено от СГП CD диск, съдържащ видеозапис от деня на злополуката – снимки от мястото и видеозапис от помещенията, където пострадалият Н. се е предвиждал, както и заснемане на самата злополука. Приобщени са Инструкция по безопасност на външни лица, посетители на обекта и правилник за пропускателния режим на обект- производствена база „Техносим“ЕАД, Картна за оценка на риска на работното място на „Техносим“ЕАД, Програма за действие и ограничаване на риска и за здравословни и безопасни условия на труд в същото дружество, както и документи по монтажа на линията за производство на бетонен камък /“кюбер“/.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Депозирания жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-328/19.06.2024г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Решението на директора на ТП на НОИ С. - град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая със Заповед № 1015-21-106/25.03.2024г. е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор (Протокол за трудова злополука № 43 от 14.05.2024 г.). В случая доказателствената му сила не е оборена чрез събраните по делото в хода на съдебното дирене други писмени доказателства.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като

работещо по трудово правоотношение с осигурителя „ТОНИ – 88“ ЕООД. Жалбоподателят, както и ответникът, не оспорват факта, че Ц. Г. Н. е претърпял инцидент, свързан с травматично увреждане – настъпила смърт, т.е. налице е условието за внезапно увреждане на здравето. Основният спор е налице ли е функционална връзка между условията на труд и причиненото увреждане, т.е. увреждането да е станало по време на работа, във връзка или по повод извършваната работа, както и налице ли са условията на чл. 55, ал. 3 от КСО.

Определение на понятието трудова злополука като осигурен социален риск дава разпоредбата на чл. 55, ал.1 от КСО, съгласно която трудова злополука представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличието на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудовите функции, довело до неблагоприятен резултат – неговата смърт. От събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 04.03.2024г. Ц. Н. е осъществявал доставка на насипен цимент от циментов завод „Холсим България“ ЕАД до производствена база на „Техносим“ ЕАД. Придвижвайки се свободно в производствената база на „Техносим“ ЕАД, пострадалия е притиснат на линията, върху която се движи готова продукция, от въртяща се част на машината, вследствие на което получава: механична асфикция, притискане на снагата, което е довел до смъртта на пострадалия. Установено е, че пострадалото лице към момента на настъпване на злополуката е осъществявало дейности във връзка с изпълнение на задълженията си по сключения трудов договор „ТОНИ – 88“ ЕООД, като доказателства в обратната насока липсват.

Доказана е функционалната връзка между травматичното увреждане и извършваната работа. Злополуката е станала през работното време, при доставка на насипен цимент, каквито са били задачите за деня, възложени на работника. Наличието на травматичното увреждане / механична асфикция, притискане на снагата / се установява от Съобщение за смърт № 138 от 05.03.2024г. от УМБАЛ „Александровска“ АД и Акт за смърт № 0012/14.03.2024г. от Район „В.“- Столична община.

Следователно от всички представени по делото доказателства се установява категорично, че смъртта на Ц. Г. Н. е пряко следствие от злополуката, станала на 04.03.2024г.

Съдът намира за неоснователни наведените в жалбата доводи релевиращи неправилно прилагане на административнопроцесуалните разпоредби за провеждане на разследването на трудовата злополука. В съставения протокол за резултатите от разследването са установени всички данни по чл. 58, ал. 3, т. 1 - 3 от КСО. Изяснени са обстоятелствата и причините за възникване на трудовата злополука.

Както бе посочено по – горе, трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. От това обстоятелство следват два извода: за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е "станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа", вкл. и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието; обстоятелството дали са били спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова, ако тя е възникнала при възложената работа, респ. при работата, извършена в интерес на предприятието; това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, както и за евентуалната отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди. Трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинно-следствена връзка или само в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза.

Неоснователни и неподкрепени от данните по делото са възраженията на жалбоподателя, че в случая е възможно да е налице хипотезата на чл. 55, ал. 3 от КСО, а именно, че увреждането е причинено умишлено от страна на осигуреното лице, като в посока на това твърдение се излага аргумент, че работникът съзнателно е извършил съответното действие, въпреки забраната от страна на управителя на дружество да пребивава в производствените помещения на обекта. Фактът на умишлено увреждане на здравето от пострадалия, която хипотеза съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от КСО го изключва от кръга на трудовите злополуки, е от вида на положителните факти. Това означава, че този факт от действителността трябва да бъде доказан с всички допустими доказателствени средства, а такъв извод от обстоятелството, че пострадалият влиза в производственото помещение с документи в ръка, не може да бъде направен. От друга страна, легална дефиниция за умисъл, като една от формите на вина, се съдържа в чл. 11, ал. 2 от НК, като тя има идентично значение по отношение на всички отрасли и клонове на правото. Съгласно цитираната разпоредба, умисълът ще е налице тогава, когато деецът не само е съзнавал характера на постъпките си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици. Въз основа на приетите по делото доказателства не се установиха факти от правната действителност, които да сочат на хипотеза на умишлено причинено увреждане, а дори и да е проявена непредпазливост от страна на пострадалия, то това не може да доведе до отпадане на трудовия характер на настъпилата злополука, доколкото в чл. 55, ал. 3 от КСО става въпрос само за умишлени действия в тази посока. Доказателствената тежест за

установяване на умишлено самопричиняване на увреждането пада върху жалбоподателя, който твърди това обстоятелство. По делото няма данни, че пострадалото лице е имало каквото и да било намерение да увреди своето здраве. Дори и лицето да е проявило невнимание или липса на достатъчно концентрация същите са относими към непредпазливостта като форма на вина.

Евентуалното съпричиняване на злополуката в резултат от небрежно поведение на пострадалия работник, като резултат от неговото неспазване на издадена заповед/проведен инструктаж за безопасност и здраве при работа, е неотносимо към диспозицията на чл. 55, ал. 1 от КСО. Това е така, тъй като неспазването на издадена заповед от управителя на дружеството във връзка с безопасни условия на труд от страна на пострадалото лице би представлявало нарушение на трудовата дисциплина и на установени мерки за здравословни и безопасни условия на труд, но това би било релевантно за отговорността на работодателя /чл. 200 от Кодекса на труда/ и не дисквалифицира злополуката като трудова, след като /както в случая/ са налице предпоставките по чл. 55 ал.1 от КСО. В този смисъл е и трайната съдебна практика, в т. ч. и тази на ВАС, според която евентуалното съпричиняване на вредоносния резултат има правно значение само в исковото производство по чл. 201, ал. 2 от Кодекса на труда, но не променя характера на злополуката като трудова, когато тя е станала през време и във връзка с осъществяваната трудова дейност от пострадалото лице или при всяка друга работа, която е в интерес на предприятието.

При това положение съдът приема, че злополуката законосъобразно и правилно е призната за трудова, тъй като отговаря на условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 и ал. 4 от АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски, които съдът определя в размер на 150 лв. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 10-ти състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Тони - 88“ ЕООД ЕИК срещу Решение № 1040-21-328/19.06.2024г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 35207/20.05.2024г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА „Тони - 88“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториално отделение на НОИ С.-град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

